

UVOD

Termin ekologija je prvi put upotrebljen 1866. godine od strane nemačkog biologa Ernsta Heinricha Haeckela i ima koren u grčkoj reči „oikos“ (kuća), što je potpuno isti koren kao i kod reči ekologija što bi impliciralo proučavanje ekonomije u prirodi.

Predmet ekologije je proučavanje povezanosti između biljaka i životinja, sa njihovom fizičkom i biološkom okolinom, a ekologija se kao posebna nauka razvila kao grana biologije. Cilj ekologije nije samo proučavanje raznih živih organizama, već i okoline u kojoj ti živi organizmi žive, odnosno sve faktore koji mogu uticati ili koji utiču na život živih organizama u njihovoj prirodnoj okolini. Budući da je ekologija izuzetno kompleksna disciplina, potrebne su joj druge discipline poput hidrologije, klimatologije, okeanografije, geologije i mnogih drugih da bi se mogla u potpunosti shvatiti i proučavati.

Početak moderne ekologije obično se povezuje sa Charlesom Darwinom i njegovom teorijom evolucije i prirodne selekcije gde je između ostalog ukazao na čvrstu povezanost između životinja i njihovog prirodnog staništa. Ta čvrsta povezanost često se narušava od strane ljudi koji smatraju da Zemlja ima jedinu svrhu da služi njima u zadovoljavanju njihovih potreba, a u čije planove obično ne ulazi i briga za životinje i biljke koje su pre živjele na mestima koje su ljudi zauzeli i prilagodili svojim potrebama. Ljudi još uvek uprkos primetnom povećanju ekološke svesti ne vide da su sami odgovorni za očuvanje planete Zemlje. Takođe je trenutno teško, gotovo nerealno očekivati razvijenu ekološku svest stanovnika siromašnih zemalja, jer je njihov primarni cilj preživljavanje, a ekologija im nije ni na kraj pameti, a tako će ostati i dalje ukoliko se bogate zemlje budu i dalje bavile samo svojim ekološkim problemima, a zanemarivale stanje u siromašnim zemljama. U stvari, za početak rešavanja ekoloških problema potrebna je jedna globalna akcija, jer pojedinačne akcije nisu i ne mogu biti dovoljne na globalnom planu.

ODRŽIVI RAZVOJ

Opstanak ljudskih zajednica je u prošlosti veoma često bio ugrožen prirodnim katastrofama, epidemijama, ratovima, oskudicom hrane i drugim uticajima koji su, međutim, uvek bili prostorno ograničeni. Za razliku od egzistencijalnih kriza prošlosti, krize današnjice ne potiču od prirodnih nepogoda koje su prostrorno ograničene, već od globalnog nesklada u idejno-materijalnom smislu čitave industrijske civilizacije. Do sada čovek nije bio u stanju da stvori jedan idealan sistem civilizacije i da izbegne krizna stanja tog sistema. Pristupi rešavanju ovog problema se razlikuju u nauci.

Jedan od osnovnih koncepata ekonomike prirodnih resursa i životne sredine jeste koncept održivosti, ili održivog razvoja. Uprkos različitim interpretacijama koje se u literaturi mogu naći, ovom konceptu danas pripada centralno mesto u razmatranju drugoročne perspektive opstanka i napretka čovečanstva.

Održivost, ili održivi razvoj, se javlja kako kao suštinski preduslov, tako i kao krajnji cilj efikasne organizacije brojnih ljudskih aktivnosti na Zemlji.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com